Цана асобнага нумару 10 кап.

Пралетары ўсіх краў, злучайцеся!
פּראָלעטאַריער פון אַלע לענדער, פאַראייניקט זיך!

Proletarjusze wszystkich krajów, łączcie się!
Пролетарии всех стран, соединяйтесь!

САВЕЦКАЯ БЕЛАРУСЬ

16-ты ГОД КАСТРЫЧНІЦКАЙ РЭВАЛЮЦЫІ

ОРГАН ЦВК і СНК БССР
XIII ГОД ВЫДАНЬНЯ
ШТОДЗЕННАЯ ГАЗЭТА

СУБОТА
18 САКАВІКА 1933 г.
№ 61 (3721)

Сеньня у нумары:

АРТЫКУЛЫ—ПЕРАДАВЫ: пастанову аб кантрактацыі лёну давесьці да кожнага калгасьніка і аднаасобніка.

П. ФІЛЕЕЎ: Гістарычнае значэньне Парыскай Камуны (1стар.).

Уступная прамова тав. Кагановіча Л. М. на сходзе ЦК, ЦКК УсеКП(б), ЦВК і СНК СССР, Выканкому Камінтэрну і МК УсеКП(б), прысьвечаным 50-годзьдзю са дня сьмерці Карла Маркса. (1 стар.).

АЛ. ПАЛЯВЫ: Рабочы дзень Вяліка-Сьліўскага сельсавету (4 стар.).

Парыская Камуна—першы крок сусьветнай пралетарскай рэвалюцыі (1 стар.).

21 сакавіка зьезд калгасьнікаў-ударнікаў. Ачысьцім калгасы ад кулакоў, жулікаў, зладзеяў, прагульшчыкаў, за бясьпечыць посьпех сяўбы (4 стар.).

ЗА ГРАНІЦАЙ (4 стар.).

КУЛЬТПРОП ЦК КП(б)Б

склікае 18-III 1933 г. а 8 г. увеч.

у памяшканьні ЦК КП(б)Б

нараду камуністаў-работнікаў цэнтральных газэт

ЯЎКА АБАВЯЗКОВА

Заг. Культпропу ЦК КП(б)Б Ляўкоў

Пастанову аб кантрактацыі лёну давесьці да кожнага калгасьніка і аднаасобніка

Учора ў нашай газэце надрукавана пастанова СНК БССР і ЦК КП(б)Б аб кантрактацыі лёну і канапель ураджаю 1933 году.

Гэта пастанова, дакумэнт буйнейшай палітычнай важнасьці, павінен не адкладна стаць здабыткам найшырэйшых мас калгасьнікаў і беднякоў, серадьнякоў-аднаасобнікаў.

Плян пасеву лёну ў БССР зацьверджан у разьмеры 260.000 га і канапель у разьмеры 30.000. Пры гэтым СНК і ЦК КП(б)Б у мэтах павышэньня ўраджайнасьці і палепшаньня якасьці прадукцыі прапанавалі **«адвесьці пад лён у першую чаргу канюшынішчы і ўзараную увосень цаліну; пад пасевы канапель—старыя канаплянішчы і прысядзібныя ўчасткі; арганізаваць поўнае ўнясеньне і скарыстаньне гною па ўстаноўленых нормах на ўсёй плошчы канапель і правесьці суровы нагляд за калгасамі і калгасьнікамі і аднаасобнікамі аб сваячасовасьці пасеваў, палепшаньні якасьці апрацоўкі глебы,... забясьпечыць з вясны 1933 г. пераход ільнаводных калгасаў на правільны севазварот».**

СНК і ЦК вызначылі кантрольныя лічбы кантрактацыі лёну і пянькі. У БССР трэба законтрактаваць лёну 28.900 тон, пянькі 2.600 тон, ільнянога семя—23.000 тон, канаплянага—1.500 тон.

Здатчыкам даецца рад ільгот. Апрача таго, што здатчыкі лёну атрымліваюць прамтавары, СНК і ЦК вылучылі 18.250 тон збожжа для выдачы здатчыкам лёну, пры чым 3000 тон будзе раздана кантрактантам у часе веснавой сяўбы і праполачнай кампаніі. Пасевы лёну і канапель як калгасаў, так і аднаасобнікаў вызваляюцца ад с.-г. падатку і страхуюцца ад засухі, вымачкі і інш. за кошт дзяржавы.

Пры ўмове поўнага і правільнага скарыстаньня гэтых ільгот, пры ўмове хуткага давядзеньня іх да шырокіх мас кантрактацыя становіцца магутнейшым сродкам пасьпяховага правядзеньня сяўбы.

Таму іменна зараз, калі мы ўвайшлі ў завяршаючы этап падрыхтоўкі да сяўбы, калі мы ўжо непасрэдна падыходзім да пачатку палявых работ, надзвычайна важна, ня трацячы ніводнага дня, давесьці да кожнага калгасу, да кожнага калгасьніка, да кожнай аднаасобнай гаспадаркі пастанову ЦК і СНК, шырока растлумачыць выгоды гэтай пастановы, ільготы, якія даюцца дзяржавай пасеўшчыкам і здатчыкам лёну і канапель.

З другога боку, пры ўмове поўнага і правільнага скарыстаньня вызначаных ільгот, пры ўмове разгортваньня сапраўды бальшавіцкай масавай работы сярод калгасьнікаў, бядняцкіх, серадняцкіх мас аднаасобнікаў, кантрактацыя становіцца важнейшым зьвяном у правядзеньні загатовак. Гэта даведзена вопытам леташняй загатоўчай кампаніі, калі выкананьне кантрактацыйных дагавароў у значнай ступені вырашала справу правядзеньня загатовак.

Але трэба рашучым чынам папярэдзіць супроць усякіх спроб адкласьці работу па заключэньню кантрактацыйных дагавароў на «пасьля сяўбы», супроць спробаў пусьціць гэтую важнейшую работу на самацёк. Тут вельмі ўмесны словы т. Сталіна, што самацёк тут можа пагубіць усю справу. Сіла гэтай пастановы аб кантрактацыі заключаецца іменна ў тым, што яна зьяўляецца магутным стымулам пасеву лёну, іменна з гэтага выходзіць пункт пастановы СНК і ЦК КП(б)Б, у якім прапануецца кантрактацыю лёну і канапель распачаць зараз-жа і скончыць не пазьней 25 сакавіка.

Неадкладна разгарнуць работу па заключэньню дагавароў з калгасамі і групамі аднаасобнікаў з тым, каб правесьці гэту работу ў вызначаны тэрмін, неадкладна давесьці цьвёрдае заданьне па пасеву лёну і канапель да кулацка-заможных гаспадарак, якія абавязаны здаць усю валавую прадукцыю лёну і пянькі дзяржаве—зьяўляецца важнейшай неадкладнай задачай усіх партыйных і савецкіх арганізацый на мясцох.

Ні на мінуту нельга забываць таго, што вакол кантрактацыі ўжо разгортваецца ўпартая клясавая барацьба, што кулакі і іх агенты ўжо мабілізуюць усе сілы для таго, каб сарваць гэта найважнейшае мерапрыемства. Задача заключаецца ў тым, каб зараз-жа паралізаваць дзейнасьць клясавага ворага.

Непасрэднымі праваднікамі кантрактацыі зьяўляюцца сыстэмы Белканторы Загатлёну і Белкаапсаюзу.

У ходзе загатовак выявілася шмат фактаў прамога шкодніцтва з боку залезшых у загатоўчы апарат кулацкіх, клясава-чужых элемэнтаў. І зусім зразумела, што камуністы Белканторы Загатлёну, таксама і Белкаапсаюзу, якім партыя даручыла гэты адказны ўчастак работы, змогуць справіцца з ускладзенымі на іх задачамі толькі пры той умове, калі яны неадкладна праверацць свае апараты зьверху да нізу і выганяць з іх усё варожае, клясава-чужое нам, калі работа па заключэньню кантрактацыйных дагавароў, як і па правядзеньню самых загатовак будзе даручана сапраўды правераным людзям, калі адпаведным чынам будзе перабудавана ўся работа гэтых сыстэм.

Партыйныя і савецкія каапэрацыйныя арганізацыі павінны строга прытрымлівацца таго, што «збожжа, якое атрымліваецца калгасамі ў парадку стымуляваньня пасеву і загатоўкі лёну і пянькі, разьмяркоўваецца выключна паміж калгасьнікамі, якія фактычна працавалі на пасеве, праполцы і апрацоўцы лёну і канапель, што здатчыкі лёну атрымліваюць збожжа ў непасрэднай залежнасьці ад якасьці зданай імі прадукцыі».

Неабходна забясьпечыць безагаворачнае і дакладнае выкананьне кожным кантрактантам узятых на сябе абавязкаў па кантрактацыйным дагаворы як у галіне пасеву, так і ў праполцы і ў здачы лёнапрадукцыі дзяржаве. Трэба з усёй дакладнасьцю праводзіць у жыцьцё той пункт, дзе сказана, што калгасы маюць права распараджацца лёнапрадукцыяй як хочуць толькі пасьля таго, як калгас поўнасьцю выканае свае абавязкі перад дзяржавай. З усёй суровасьцю нашых савецкіх законаў трэба змагацца з тым, хто паспрабуе пастанову аб кантрактацыі выкарыстаць толькі ў сваіх асабістых інтарэсах супроць інтарэсаў дзяржавы.

Посьпех правядзеньня лёназагатовак знаходзіцца ў простай залежнасьці ад сваечасовай уборкі і першапачатковай апрацоўкі лёну. Таму задача заключаецца ў тым, каб ужо зараз, разгортваючы рад мерапрыемстваў, накіраваных на сваячасовае правядзеньне сяўбы, разгортваць работу, якая-б забясьпечыла сваячасовую ўборку і апрацоўку лёну і канапель.

СНК і ЦК прапанавалі НКЗему БССР, райвыканкомам і райкомам КП(б)Б скончыць да 1 жніўня 1933 г. поўны рамонт усіх мачыльных ям, сушняў, сушыльна-мяльных і трапальных пунктаў. Да 1-га верасьня г. г. павінны быць пабудаваны ў калгасах 34 мачыльныя ямы для лёну, 20 буйных мачыльных ям для пянькі і 150 палепшаных сушылак з памяшканьнямі для мяцьця і трапаньня лёну. Бельнатрактарацэнтр і Белсельгаснаб павінны забясьпечыць завоз у асноўныя ільнаводчыя раёны шырока захватных ільнацерабілак, ільнаачысьцілак, ільнотрыераў, ільняных і каноплевых малатарняў і пасьціпарвальных мялак для лёну і пянькі.

Апрача гэтага, Белканоплябуду і Белтрактарацэнтру прапанавана, каб з 1 кастрычніка 1933 г. у БССР працавалі-б ня менш 70 ільназаводаў.

Задача ўсіх партыйных, савецкіх і іншых арганізацый, задача ўсіх камуністаў, дзе-б яны ні працавалі, заключаецца ў тым, каб змагацца за выкананьне вызначаных мерапрыемстваў. Выканаць мерапрыемствы, вызначаныя ў пастанове ЦК і СНК, значыць забясьпечыць пасьпяховае правядзеньне пасеву лёну і канапель, значыць забясьпечыць пасьпяховае правядзеньне лёназагатовак.

Заносяцца на чорную дошку

Наступныя МТС, якія ганебна зрываюць плян рамонту трактароў

Па льнотрактарацэнтру:

1) Дубровенская—Дырэктар СІМІТКА.
2) Бялыніцкая—дырэктар КАНДО.
3) Сураская—дырэктар КАВАЛЁЎ.
4) Сіроцінская—дырэктар МАЛАШОНАК.
5) Мсьціслаўская—дырэктар ШВЭДЗІК.
6) Крупскaя—дырэктар БОБРЫК.
7) Гарадоцкая—дырэктар НІКІФАРАЎ.
8) Шклоўская—дырэктар ДАНІЛАЎ.
9. Чавуская—дырэктар РАВІС.
10) Бешанковіцкая—дырэктар АГЕЕЎ.

Агародн.-бульб. Т. Цэнтр.

1) Рэчыцкая—дырэктар РАЖКОЎ.
2) Жлобінская—дырэктар РАКАЎ.
3) Рагачэўская—дырэктар ЛУКС.
4) Смалявіцкая—дырэктар ЛОМСКІ.
5) Цярахаўская—дырэктар АНАНЬНЕЎ.
6) Магілеўская—дырэктар ВАНЧУК.

Збожжав. Т.-Цэн.

1) Лельчыцкая—дырэктар АПАНАСЕНКА.
2) Дамановіцкая—дырэктар КРАЎЦОЎ.
3) Плешчаніцкая—дырэктар МІХАЛЁЎ.
4) Бягомльская—дырэктар ВОЙНАЎ.
5) Пухавіцкая—дырэктар ШАБЛОЎ.
6) Хойніцкая—дырэктар ЛАЎРЫНОВІЧ.

Заносяцца на чорную дошку наступныя МТМ, якія ганебна зрываюць плян рамонту трактароў і матораў

1) Гарадоцкая—ЛІМАШОНАК.
2) Гомельская—ЛЯЛЮГА.

Па маторах

1) Аршанская—ШТЭЕР.
2) Клімавіцкая—РУНГАЕН.

ПАРЫЖСКАЯ КАМУНА— першы крок сусьветнай пралетарскай рэвалюцыі

18 сакавіка і задачы МОПР'у

18 сакавіка, дзень Парыскай Камуны, дзень МОПР-у, у гэтым годзе мы адзначаем ва ўмовах, калі капіталізм уступіў у паласу жорсткага эканамічнага крызісу, які ўсё больш і больш паглыбляецца. Капіталістычныя краіны — могілкі фабрык і заводаў, шахт, патухшых домнаў, незасеяных палёў.

Дзень Парыскай Камуны і МОПРу ў гэтым годзе ў нас, у краіне будуючагася сацыялізму, мы сустракаем вялізарнейшымі сусьветна - гістарычнымі перамогамі. Першая пяцігодка выканана за 4 гады. У выніку, СССР з адсталай аграрнай краіны з дробнай сельскай гаспадаркай і слабай прамысловасьцю ператворан ў краіну індустрыяльную.

У сьмяротнай барацьбе за выхад з абцугоў сусьветна - эканамічнага крызісу паміраючы капіталізм усё мацней хапаецца за крывавую зброю тэрору, за тую зброю, якой каты Парыскай Камуны—Галіфэ і Цьер распраўляліся з камунарамі. Сучасныя каты ўжываюць мэтады і формы самага разьюшанага белага тэрору.

За 1930 год, па няпоўных зьвестках, капіталістычныя каты замучылі на сьмерць, забілі, паранілі, засадзілі ў турмы 877.702 чал. За 1932 год—1.904.211. За першую палову 1932 году забіта 22.577, асуджана на сьмерць 168.000, паранена—35,725, засуджана ў турмы на розныя тэрміны 49.047. Гэтыя лічбы гавораць аб тым, што буржуазія ўзяла курс на фізычнае зьнішчэньне жывых сіл сусьветнай рэвалюцыі. Белы тэрор—найбольш адкрытая форма наступу капіталізму на працоўныя масы. Заходняя Беларусь, Заходняя Ўкраіна, Польшча — краіны, дзе асабліва гуляе белы тэрор. Беламу тэрору садзейнічае і дапамагае II Інтэрнацыянал у асобе яго важакоў—здраднікаў, ашуканцаў рабочай клясы.

Ня гледзячы на страшэнны тэрор, барацьба рабочых і працоўных мас, барацьба прыгнечаных народаў калёній супроць капіталізму, пад кіраўніцтвам камуністычных партый, узрастае. Справа, за якую змагаліся парыскія камунары, перамагла на аднэй шостай часьці ўсяго сьвету: у нас рабочая кляса, пад кіраўніцтвам камуністычнай партыі, стварыла і ўмацоўвае магутны Савецкі Саюз — сацыялістычную бацькаўшчыну сусьветнага пралетарыяту. Гэтая справа пераможа і ва ўсім сьвеце.

У гэтым годзе МОПР спраўляе свой 10-гадовы юбілей. 10 год прайшло з таго часу, як невялічкая група старых бальшавікоў і паліткатаржан паклала пачатак арганізацыі МОПРу.

МОПР БССР вырас і ўмацаваўся ў барацьбе за генэральную лінію партыі. Сетка ячэек МОПРу БССР усё больш пашыраецца на прадпрыемствах, у саўгасах, МТС і калгасах і дасягае зараз каля 4.000.

МОПРам БССР праведзен рад інтэрнацыянальных кампаній: барацьба за свабоду вязьням Скотсборо, супроць увядзеньня крымінальнага рэжыму для палітзьняволеных у Польшчы, супроць разгрому ТБШ, за вызваленьне тав. ТАРАШКЕВІЧА.

МОПР БССР прымае актыўны ўдзел у сацыялістычным будаўніцтве, у гаспадарча - палітычных кампаніях: загатоўках, пасеўнай кампаніі, мабілізацыі сродкаў і г. д. У час пасеўнай кампаніі ў 1932 г., па няпоўных падліках, было засеяна па БССР каля 200 МОПР гэктараў.

Дзякуючы масавай рабоце, прапагандзе інтэрнацыянальнага значэньня нашага сацыялістычнага будаўніцтва і ідэй міжнароднай пралетарскай салідарнасьці МОПР БССР за 10 год сабраў 2.300.000 руб. матарыяльнай дапамогі барацьбітам рэвалюцыі. Фінансавыя паступленьні МОПРу ўсё ўзрастаюць. Толькі за 2 месяцы 1933 году паступіла 150.000 руб.

Вядучы работу па інтэрнацыянальна - клясаваму выхаваньню шырокіх працоўных мас, МОПР непрымірыма змагаецца за ленінскую нацыянальную палітыку партыі, вядзе рашучую барацьбу з праявамі вялікадзяржаўнага шавінізму, праявамі буржуазна-кулацкага нацыяналізму.

У дзень 18 сакавіка задача МОПРу —яшчэ шырэй давесьці да працоўных мас рашэньні студзеньскага пленуму ЦК і ЦКК УсеКП(б), апошняга пленуму ЦК і ЦКК КП(б)Б, рашэньні сусьветнага кангрэсу МОПРу; яшчэ вышэй узьняць сьцяг інтэрнацыянальнага выхаваньня і інтэрнацыянальнай сувязі з палітзьняволенымі і зарубежнымі братэрскімі арганізацыямі, дапамогі барацьбітам рэвалюцыі, мабілізаваць працоўныя масы на далейшае ўмацаваньне МОПР-арганізацыі і асабліва калгасных ячэек, на яшчэ больш актыўны ўдзел у сацыялістычным будаўніцтве, на выкананьне пляну другой пяцігодкі.

Л. ЛЕВІН.

П. Філееў

ГІСТАРЫЧНАЕ ЗНАЧЭНЬНЕ ПАРЫСКАЙ КАМУНЫ

Парыскія камунары 18 сакавіка 1871 году ўзялі ўладу ў свае рукі і паспрабавалі ажыцьцявіць дыктатуру пралетарыяту. Буржуазія аказалася тады мацней за іх. Камуна была затоплена ў крыві.

Іменна на аснове магутнай дыктатуры пралетарыяту Савецкі Саюз за параўнаўча кароткі працяг часу дабіўся рашаючых посьпехаў у галіне сацыялістычнага будаўніцтва.

Вось чаму нядзіва, што сацыял-фашысцкія гісторыкі стараюцца з усіх сіл даказаць, што Парыская Камуна ня была дыктатурай пралетарыяту і што, значыць, савецкая ўлада ні ў якім разе не зьяўляецца «разьвіцьцём і завяршэньнем» (СТАЛІН) знойдзенай, нарэшце, ў асобе Парыскай Камуны палітычнай формы, у рамках якой павінна быць ажыцьцёўлена эканамічнае вызваленьне пралетарыяту, поўная перамога сацыялізму.

Скажонае асьвятленьне вопыту Камуны і яе гістарычнага значэньня было выпрабаванай зброяй апартуністаў, пачынаючы ад Фольмара, які цынічна заяўляў, што «самае лепшае, што маглі зрабіць 18 сакавіка разбуджаныя барацьбой за гарматы парыскія рабочыя, гэта пайсьці спаць», ад Вандэрвэльда, Бэрнштэйна, Каўцкага і канчаючы сучаснымі маладымі сацыял-фашысцкімі гісторыкамі, накшталт Вэндэля. Апошні лічыць, што «Камуна не зрабіла нічога сацыялістычнага, ні нават рэвалюцыйнага», яна была толькі «блянкісцкім путчам».

Ці была сапраўды Камуна «блянкісцкім путчам»? Ці была яна «чыстай дэмакратыяй», як яе рысуе і зараз Каўцкі?

Тое, што зрабіла Камуна за сваё кароткае існаваньне і што яна зьбіралася зрабіць, паказвае з усёй відавочнасьцю, што ў асобе гэтага найвялікшага пралетарскага паўстаньня XIX века мы мелі першы вопыт дыктатуры пралетарыяту. Іменна так ацэньвалі Парыскую Камуну клясыкі марксызму. Маркс у сваёй «Грамадзянскай вайне ў Францыі», якая была напісана ў Лёндане ў 1871 годзе, заяўляў, што «тайна яе (Камуны) заключаецца ў тым, што яна па сутнасьці сваёй была ўрадам рабочай клясы».

Дваццаць год пасьля Энгельс у прадмове да «Грамадзянскай вайны» Маркса пісаў: «Ці хочаце ведаць, шаноўныя дабрадзеі, што такое дыктатура? Углядзіцеся ў Парыскую Камуну. Гэта БЫЛА ДЫКТАТУРА ПРАЛЕТАРЫЯТУ». Тое-ж самае не адзін раз падкрэсьліваў і Ленін, заяўляючы, што «саветы—УЛАДА ТАГО-Ж ТЫПУ, якога была Парыская Камуна».

«Парыская Камуна была зародкам гэтай формы. Савецкая ўлада зьяўляецца яе разьвіцьцём і завяршэньнем» (І. СТАЛІН).

ІМЕННА У ГЭТЫМ ЗАКЛЮЧАЕЦЦА ЯЕ ГІГАНЦКАЕ ГІСТАРЫЧНАЕ ЗНАЧЭНЬНЕ. Калі 18 сакавіка рэвалюцыя перадала ўладу ў рукі нацыянальнай гвардыі, у рукі рабочай клясы—«гэта было ня бачанай у гісторыі падзеяй» (Ленін). Асноўнае значэньне гэтай падзеі—Камуны, заключаецца ў тым, што «Камуна навучыла эўрапэйскі пралетарыят канкрэтна ставіць задачы сацыялістычнай рэвалюцыі» (ЛЕНІН).

Па трох асноўных пытаньнях рэвалюцыі гістарычнае значэньне Камуны непамерна вялікае. Гэтыя пытаньні наступныя: пытаньне аб дзяржаве і дыктатуры пралетарыяту, пытаньне аб ролі партыі, пытаньне аб грамадзянскай вайне.

Камуна на справе першая ажыцьцявіла дыктатуру пралетарыяту, аб якой Маркс і Энгельс і ў пісьмах і ў творах гаварылі шмат разоў і да і пасьля Камуны. Перш за ўсё Камуна даказала, што для таго, каб пралетарыят змог ажыцьцявіць сваю дыктатуру, ён павінен зламаць старую дзяржаўную машыну. Такую ломку старой дзяржаўнай машыны рабілі да Кастрычніцкай рэвалюцыі парыскія камунары ў 1871 г., і расійскія пралетары ў 1905 годзе. «Руская рэвалюцыя (1905 г.),—пісаў Ленін,—падыйшла да гэтага-ж прыёму (ломкі дзяржаўнай машыны і стварэньня новай—П. Ф.), з аднаго боку, слабей (больш пужлівая), чым Парыская Камуна, а з другога боку, паказала, шырэй—«саветы рабочых дэпутатаў», «чыгуначных дэпутатаў», «салдацкіх і матроскіх дэпутатаў», «сялянскіх дэпутатаў». На аснове вопыту Камуны і рэвалюцыі 1905 году Ленін прышоў да ідэі савецкай улады, як да дзяржаўнай формы дыктатуры пралетарыяту.

«ЛЕНІН АДКРЫЎ САВЕЦКУЮ УЛАДУ, ЯК ДЗЯРЖАЎНУЮ ФОРМУ ДЫКТАТУРЫ ПРАЛЕТАРЫЯТУ, — ПІСАЎ ДАЛЕЙ ТАВ. СТАЛІН,—ВЫКАРЫСТАЎШЫ ДЛЯ ГЭТАГА ВОПЫТ ПАРЫСКАЙ КАМУНЫ І РУСКАЙ РЭВАЛЮЦЫІ». Гэта па-першае. Па-другое, Камуна паказала выключную важнасьць наяўнасьці пралетарскай партыі для посьпеху рэвалюцыі. Бядой Камуны было якраз адсутнасьць моцнай, дысцыплінаванай і цэнтралізаванай партыі пралетарыяту. Гераічныя камунары, штурмуючыя неба, па выражэньню Маркса, не разумелі з усёй яснасьцю таго, што яны рабілі. «Камуны не разумелі тыя, хто яе тварыў,—пісаў Ленін,—яны тварылі чуцьцём геніяльна прабудзіўшыхся мас, І НІ АДНА ФРАКЦЫЯ ФРАНЦУСКІХ САЦЫЯЛІСТАЎ НЕ ЎСЬВЕДАМЛЯЛА, ШТО ЯНА РОБІЦЬ». Расійскі пралетарыят аказаўся ў гэтых адносінах нязьмерна больш падрыхтаваным. Дзякуючы таму, што мы стаялі на плячах Парыскай Камуны і шматгадовага разьвіцьця нямецкай сацыял-дэмакратыі, мы можам ясна бачыць, што мы робім. Таму Ленін з поўнай падставай яшчэ да захопу ўлады ў верасьні 1917 г. пісаў, што ў Расіі ёсьць бальшавікі—партыя пралетарыяту, чаго ня было ў парыскіх камунараў, і што гэтыя бальшавікі «ўсё-ж таму-сяму навучыліся пасьля 1871 году».

Па-трэцяе, Камуна дала ўзор тактыкі пралетарыяту ў часе вайны, бо яна, па выражэньню Леніна, «была ператварэньнем вайны народаў у грамадзянскую вайну». Расійскі пралетарыят ў сваёй рэвалюцыі павінен быў зьвярнуцца да таго-ж спосабу барацьбы—да грамадзянскай вайны.

Камуна была ПЕРШЫМ ВОПЫТАМ дыктатуры пралетарыяту, яна была сапраўды падзеяй, якая палажыла пачатак новай эпохі. Вось чаму Ленін у сваім артыкуле па поваду яе 40-годзьдзя пісаў, што «справа Камуны—гэта справа сацыяльнай рэвалюцыі, справа поўнага палітычнага і эканамічнага вызваленьня працоўных, гэта справа сусьветнага пралетарыяту. У гэтым сэнсе яно бясьсьмертна».

Толькі бальшавікі, якія на справе змагаліся за дыктатуру пралетарыяту і якія ажыцьцявілі яе ў СССР, маглі правільна ацаніць гістарычнае значэньне Парыскай Камуны—гэтага першага вопыту дыктатуры пралетарыяту.

Уступная прамова тав. КАГАНОВІЧА Л. М.

на сходзе ЦК, ЦКК УсеКП(б), ЦВК і СНК СССР, Выканкому Камінтэрну і МК УсеКП(б), прысьвечаным 50-годзьдзю са дня сьмерці КАРЛА МАРКСА

Таварышы, наша партыя, рабочая кляса і працоўныя масы Савецкага Саюзу разам з рэвалюцыйным пралетарыятам ўсяго сьвету ўшаноўваюць памяць найвялікшага ў сусьветнай гісторыі чалавека, асновапаложніка навуковага камунізму, тэарэтыка і правадыра рабочай клясы, геніяльнага правяшчальніка рэвалюцыйнай дыктатуры пралетарыяту, арганізатара і кіраўніка першай міжнароднай камуністычнай партыі—КАРЛА МАРКСА.

Аб велічы МАРКСА можна меркаваць па таму, што яго вучнямі і прадаўжальнікам яго справы быў геніяльны правадыр бальшавікоў і міжнароднай пралетарскай рэвалюцыі—ЛЕНІН. Аб велічы МАРКСА можна меркаваць па таму, што яго вучнем і прадаўжальнікам справы МАРКСА і ЛЕНІНА зьяўляецца вялікі правадыр нашай партыі і міжнароднага пралетарыяту тав. СТАЛІН (бурныя аплёдысмэнты, якія пераходзяць у авацыю).

Ня было у сусьветнай гісторыі чалавека, тэорыя якога так аўладала-б мільённымі масамі рабочых і працоўных. Чым-жа гэта тлумачыцца? Чым быў вялік і выдатен МАРКС?

ПЕРШАЕ: МАРКС першы у сусьветнай гісторыі навукова абгрунтаваў немінучасьць краху капіталізму і стварэньня сацыялістычнага грамадзтва.

І да МАРКСА былі людзі, якія марылі аб такім грамадзтве, дзе ня будзе эксплёатацыі і прыгнечаньня, дзе ня будзе паразытызму кучкі эксплёататараў і убоства мільёнаў працоўных. Гэтыя летуценьнікі не разумелі карэньняў эксплёатацыі ў капіталістычным грамадзтве, яны ня ведалі законаў разьвіцьця гэтага грамадзтва, і таму яны прыходзілі да вываду, што устараненьне эксплёатацыі і прыгнечаньня, жабрацтва і галечы залежыць ад добрай волі капіталістаў. Яны спадзяваліся шляхам кампрамісу, шляхам мірнай прапаганды сваіх ідэй пераканаць пануючую клясу ў неабходнасьці зьмяніць існуючыя адносіны.

Сацыялісты—утапісты марылі аб сацыялізьме бяз клясавай барацьбы. Вось чаму гэтыя дробна-буржуазныя рамантыкі ня мелі за сабою мас. Вось чаму яны не аказалі колькі-небудзь значнага ўплыву на рабочы рух. У адрозьненьне ад гэтых утапістаў, сярод якіх былі і вялікія людзі, як Сэн-Сымон, Шарль Фур'е і Робэрт ОУЭН, Маркс навукова ўскрыў законы разьвіцьця капіталістычнага грамадзтва. Ён даказаў, што эксплёатацыя пралетарыяту ляжыць у самай аснове капіталістычнай сыстэмы.

Маркс навукова даказаў няўнікнёнасьць гібелі капіталізму. Ён даказаў, што сацыялізм прыдзе ў выніку немінучай катастрофы капіталізму, у выніку жорсткіх схватак пралетарыяту з буржуазіяй. У сваім бясьсьмертным творы «Капітал» Маркс пісаў: «Цэнтралізацыя сродкаў вытворства і аграмаджаньня працы дасягае такога пункту, калі яны становяцца нясумяшчальнымі з іх капіталістычнай абалонкай. Яна ўзрываецца. Б'е гадзіна капіталістычнай прыватнай уласнасьці. Экспрапрыятараў экспрапрыююць».

У барацьбе з апартуністамі, разьвіваючы вучэньне Маркса прыстасоўна да новай эпохі імпэрыялізму і пралетарскіх рэвалюцый, Ленін адстаяў рэвалюцыйнае вучэньне Маркса ад усіх спроб сацыял-апартуністаў перакруціць і сказіць, фальсыфікаваць і апашліць яго і падняў гэта вучэньне на вышэйшую ступень. Справу Леніна прадаўжае тав. СТАЛІН, які паслядоўна разьвівае далей марксызм-ленінізм прыстасоўна да новых умоў нашай барацьбы і будаўніцтва.

ДРУГОЕ: МАРКС першы навукова абгрунтаваў неабходнасьць дыктатуры пралетарыяту як пераходнага пэрыяду паміж капіталістычным і камуністычным грамадзтвам; ён даказаў неабходнасьць рэвалюцыйнага зьвяржэньня капіталізму, устанаўленьня і ўмацаваньня дыктатуры пралетарыяту.

Толькі гвалтоўнай рэвалюцыяй можа дабіцца перамогі рабочая кляса

Толькі устанаўленьнем жалезнай дыктатуры пралетарыяту можна замацаваць перамогу рэвалюцыі і шляхам упартай барацьбы з эксплёататарскімі клясамі і з астаткамі гэтых клясаў можна стварыць сацыялістычнае грамадзтва. Маркс ня толькі намеціў гэты асноўны стратэгічны шлях пераходу ад капіталізму да камунізму, Маркс геніяльна намеціў лінію барацьбы пралетарыяту за кіраўніцтва сялянствам і нацыянальна-рэвалюцыйным рухам

Тэарэтыкі II інтэрнацыяналу, гэтыя вульгарызатары і фальсыфікатары марксызму, асабліва ярасна нападаюць на рэвалюцыйнае вучэньне Маркса аб дыктатуры пралетарыяту, бо іменна гэтае вучэньне зьяўляецца краявугольным каменем марксызму.

Пытаньне аб дыктатуры пралетарыяту Маркс высоўваў усюды, на ўсіх этапах сваёй рэвалюцыйнай дзейнасьці, як асноўнае і самае важнае у пралетарскай барацьбе, і ў «Камуністычным маніфэсце», напісаным Марксам 85 год таму назад і ў крытыцы «Готскай праграмы», напісанай Марксам у 1875 годзе, амаль трыццацьма гадамі пазьней, падкрэслена неабходнасьць і немінучасьць рэвалюцыйнай дыктатуры пралетарыяту.

«Паміж капіталістычным і камуністычным грамадзтвам,—пісаў Маркс,—ляжыць пэрыяд рэвалюцыйнага пераўтварэньня першага у другое. Гэтаму пэрыяду адпавядае і палітычны пераходны пэрыяд. І дзяржава гэтага пэрыяду ня можа быць нічым іншым, акрамя як «РЭВАЛЮЦЫЙНАЙ ДЫКТАТУРАЙ ПРАЛЕТАРЫЯТУ».

У барацьбе з рэнэгатамі марксызму і здраднікамі рабочага руху, у барацьбе з правадырамі і тэорэтыкамі II інтэрнацыяналу, Ленін разьвіў Марксава вучэньне аб дыктатуры пралетарыяту і падняў яго на новую ступень. Ленін адкрыў савецкую уладу, як форму дыктатуры пралетарыята, і геніяльна распрацаваў пытаньне аб узаемаадносінах пралетарыяту, як клясы—гегемона з яго саюзьнікам—працоўнымі масамі сялянства.

Лепшы вучань Маркса і Леніна тав. СТАЛІН разьвіў далей марксысцка-ленінскае вучэньне аб пралетарскай дыктатуры у асаблівасьці пытаньне аб шляхох зьнішчэньня капіталістычных элемэнтаў. Тав. СТАЛІН разьвіў вучэньне Леніна аб магчымасьці пабудовы сацыялізму у нашай краіне. Тав. СТАЛІН распрацаваў найвялікшы па свайму сусьветна-гістарычнаму значэньню плян наступленьня сацыялізму па ўсяму фронту.

Іменна таму, што наша партыя і яе правадыры Ленін і Сталін па-марксысцку кіравалі дыктатурай пралетарыяту, мы утрымалі і умацавалі гэту дыктатуру і дамагліся найвялікшых перамог на сваім рэвалюцыйным шляху.

Пралетарская дыктатура разьбівала і разьбівае усіх ворагаў рабочай клясы, пачынаючы з памешчыкаў і капіталістаў, з іх лёкаяў—меншавікоў і эсэраў,—да трацкістаў і падобным ім элемэнтаў. Партыя разьбівала і разьбівае прымазаўшыхся да яе радоў апартуністаў, якія па прыкладу правых ухілістаў імкнуцца да аслабленьня і размагнічваньня дыктатуры пралетарыяту. Гэта адносіцца да усіх апартуністычных, «лявацкіх», прымірэнцкіх і балотністых элемэнтаў.

Мы дыктатуру пралетарыяту ажыцьцявілі, мы цьвёрда і паслядоўна ажыцьцяўляем вучэньне Маркса і Леніна; мы ўмацоўваем дыктатуру пралетарыяту для таго, каб, разьбіваючы ворагаў на сваім шляху, упэўнена ісьці для завяршэньня тэй справы, да якой нас зваў 85 год таму назад Маркс у сваім «Камуністычным маніфэсце», да якога нас зваў Ленін і да якога нас зараз цяпер і вядзе лепшы марксыст, лепшы рэвалюцыянэр, лепшы тэарэтык марксызму-ленінізму тав. СТАЛІН (працяжныя аплёдысмэнты).

Маркс разам са сваім паплечнікам Энгельсам першы навукова абгрунтаваў неабходнасьць самастойнай палітычнай партыі пралетарыяту, яго авангарду, яго перадавога, самага рэвалюцыйнага, самага сьвядомага, самага адданага і дысцыплінаванага атраду. Маркс ня толькі даў рабочай клясе ідэю аб неабходнасьці партыі, ён гэтую ідэю сам ператварыў у жыцьцё. Маркс разам з сваім паплечнікам Энгельсам быў заснавальнікам першай міжнароднай камуністычнай партыі—Саюзу камуністаў, які пачаў свае існаваньне яшчэ 85 год таму назад. Маркс быў арганізатарам і правадыром першага інтэрнацыяналу, слаўным наступнікам якога зьяўляецца наш Камуністычны інтэрнацыянал, міжнародная партыя рэвалюцыйнага пралетарыяту.

Марксава тэорыя аб партыі, як сама партыя, якой кіраваў Маркс, склалася ў рашучай, упартай нясупыннай барацьбе на два фронты. Некаторыя думаюць, што лёзунг нашай партыі аб барацьбе на два фронты зьяўляецца чымсьці новым, уласьцівым толькі бальшавікам, ці нават толькі апошняму дзесяцігодзьдзю разьвіцьця нашай партыі. Але так ўяўляць справу могуць ці яўныя ворагі нашай партыі, ці тыя, якія зусім ня ведаюць гісторыі рэвалюцыйнага руху, ня ведаюць гісторыі марксызму. На працягу ўсяго свайго жыцьця Маркс няўхільна змагаўся з апартуністычнымі плынямі і тэндэнцыямі ў рабочым руху як правага, так і левага толку. Ён бязьлітасна выкрываў так званых «сацыял-філянтропаў», якія спрабуюць накіраваць рабочы рух па руслу згодніцтва з буржуазіяй. Ён зло высьмейваў усякага роду фразёраў і балбатуноў, якія спрабавалі падмяніць рэвалюцыйную справу рэвалюцыйнай фразай.

Увесь 40-гадовы рэвалюцыйны шлях Маркса ад сярэдзіны 40-х гадоў да апошніх дзён яго жыцьця—гэта шлях барацьбы з аднаго боку супроць прудоністаў, лясальянцаў, трэд-юніяністаў і іншых агентаў буржуазіі ў рабочым руху, з другога боку—супроць бакуністаў, сэктанцкіх і анархісцкіх элемэнтаў. Маркс неаднаразова падупадаў нападкам з боку ўсякага роду апартуністаў. Яго называлі доктрынёрам, фанатыкам, дыктатарам, нецярпімым і г. д. і г. д. Падобнымі-ж клічкамі, як мы добра помнім, узнагароджвалі меншавікі, трацкісты і іншыя апартуністы правадыроў нашай партыі Леніна і Сталіна. Але рабочая кляса сваім клясавым інстынктам ведае сапраўдныя карэньні гэтай нянавісьці буржуазіі і яе прыхвасьняў да правадыроў пралетарыяту. І чым больш узводзілі паклёпаў і зьневажылі слаўныя імёны правадыроў рабочай клясы, тым шчыльней і з большай любоўю згуртоўваліся рабочыя вакол сьцягу камуністычнай рэвалюцыі, вакол сваіх бясьсьмертных правадыроў Маркса, Энгельса, Леніна, тым з большай любоўю яны згуртоўваюцца вакол т. СТАЛІНА. (Аплёдысмэнты).

Калі марксызм перамог на адной шостай частцы зямной кулі, калі вялікія ідэі Маркса аб дыктатуры пралетарыяту, кіруемай камуністычнай партыяй, і аб перамозе сацыялізму сталі фактам, дык гэтым мы абавязаны цьвёрдай і паслядоўнай барацьбе нашай партыі за рэвалюцыйны марксызм. Іменна дзякуючы гэтаму, мы атрымалі найвялікшыя сусьветна-гістарычнага значэньня перамогі ў справе сацыялістычнай індустрыялізацыі краіны, сацыялістычнай пераробкі сялянства, калектывізацыі сельскай гаспадаркі. Наша партыя аказалася пераможніцай іменна таму, што яна на ўсім сваім шляху, астаючыся вернай традыцыям марксызму, разьбівала ўсе і ўсякія апартуністычныя вылазкі, зьмятала з свайго шляху ўсю гніль, усе адкіды, усю агентуру клясавага ворага.

Таварышы, мы адзначаем сёньня 50-годзьдзе з дня сьмерці Маркса ў абстаноўцы, калі больш чым калі-б там ні было мы маем яркія доказы правільнасьці рэвалюцыйнага вучэньня Маркса. У нашай краіне, у краіне саветаў, у краіне дыктатуры пралетарыяту, рабочая кляса пад кіраўніцтвам сваёй бальшавіцкай партыі плянава вядзе сваю сацыялістычную гаспадарку, цьвёрда і ўпэўнена вядзе краіну да поўнай пабудовы сацыялістычнага грамадзтва.

За рубяжамі нашай краіны, ва ўсіх капіталістычных краінах бушуе і лютуе нябывалы ў гісторыі капіталізму крызіс, які наглядна паказвае правільнасьць марксавай тэорыі крызісаў.

На працягу ўсёй гісторыі апошніх дзесяцігодзьдзяў буржуазія неаднакраць атакоўвала марксызм, спрабуючы зьнішчыць яго, ужываючы самыя дзікія рэпрэсіі супроць рэвалюцыйнай партыі пралетарыяту. Але ні марксызм, ні рэвалюцыйная партыя ня зьнішчаны, бо нельга зьнішчыць рабочай клясы, нельга зьнішчыць клясы, якая ўсё стварае, усё вырабляе. А калі існуе рабочая кляса, дык немінуча павінен існаваць яго рэвалюцыйны авангард, няўхільна павінен існаваць і разьвівацца марксызм, як рэвалюцыйная тэорыя пралетарыяту (Аплёдысмэнты)

Нашы брацкія кампартыі арганізоўваюць пад кіраўніцтвам Камінтэрну рабочыя масы, згуртоўваюць іх ідэйна і арганізацыйна да новых і новых баёў. Нашы брацкія кампартыі, асабліва наша слаўная баявая брацкая камуністычная партыя Германіі (бурныя доўгія аплёдысмэнты), твар да твару з фашысцкім разгулам буржуазіі ўзначальваюць рэвалюцыйную барацьбу пралетарыяту.

Нашу брацкую партыю ў Германіі фашысты тэрарызуюць і хочуць зьнішчыць, але ўсе, хто неаднакраць спрабаваў гэта рабіць, аказваліся ў сьмешным становішчы. Рускі царызм таксама хацеў зьнішчыць партыю бальшавікоў і сам рухнуў пад ударамі рэвалюцыі. Нельга зьнішчыць партыю клясы, якой належыць будучае. Нельга зьнішчыць марксызм, як нельга зьнішчыць законы гісторыі, якія вядуць да няўхільнай пагібелі капіталізму і да перамогі сацыялізму (Аплёдысмэнты).

Мы ўшаноўваем сёньня памяць Маркса, памяць вялікага, палкага рэвалюцыянэра, які даў рабочай клясе ўсяго сьвету правільную тэорыю—сьцяг, які ўказвае шлях да перамогі. Гэта памяць зьяўляецца для нас, бальшавікоў, марксыстаў—ленінцаў і для ўсіх рэвалюцыйных пралетарыяў працоўных мас новым заклікам да згуртаваньня сіл для барацьбы супроць капіталізму, за міжнародную пралетарскую рэвалюцыю (аплёдысмэнты). Сёньня ва ўсім сьвеце яшчэ з большай сілай раздаецца кліч Маркса: «Пралетары ўсіх краін, злучайцеся»! Наперад, да новых баёў і перамог! (Бурныя, доўгія аплёдысмэнты).

21-га сакавіка—усебеларускі зьезд калгасьнікаў-ударнікаў

Ачысьціць калгасы ад кулакоў, жулікаў, зладзеяў, прагульшчыкаў

Забясьпечыць посьпехі веснавой сяўбы

Брыгады імя зьезду калгасьнікаў-ударнікаў

Прапрацаваўшы прамову правадыра партыі тав. Сталіна і зварот зьезду калгасьнікаў-ударнікаў, трактарысты, кавалі і конюхі саўгасу «Зара Захаду», Заслаўскага раёну, абвясьцілі сябе ўдарнікамі ў падрыхтоўцы трактароў, сельска-гаспадарчага інвэнтару, машын і каня да веснавой сяўбы.

Створана 4 ўдарныя брыгады імя І-га Ўсесаюзнага зьезду калгасьнікаў-ударнікаў. У адказ на заклік калгасьнікаў-ударнікаў і ў адзнаку падрыхтоўкі да раённага зьлёту ўдарнікаў-калгасьнікаў перадавых калгасаў, брыгады ўзялі на сябе канкрэтныя абавязкі, якія яны і рэалізуюць.

Брыгада трактарыстаў перайшла на кругласутачны рамонт трактароў, павялічыўшы працадзень да 10 гадзін, дабіваючыся адначасова высокаякаснага рамонту.

Брыгада кавалёў абавязалася закончыць рамонт сельска-гаспадарчага інвэнтару да Ўсебеларускага зьезду ударнікаў-калгасьнікаў і пасьля сканчэньня рамонту дапамагчы суседняму калгасу імя Сталіна.

Брыгада конюхаў узяла на сябе абавязкі падрыхтаваць каня да веснавой сяўбы, для чаго пастанавіла рабіць чыстку штодзённа два разы, штодзённа разроўніваць гной у канюшнях, сачыць за работай ездавых, прымаць ад іх коняй па прыезьдзе з работы з аглядам коняй і збруі. Сваячасова даводзіць даведама дырэкцыі, партячэйкі і рабочкому аб нядбайных адносінах да коняй з боку ездавых, аб ненармальнасьцях, якія перашкаджаюць у падрыхтоўцы коняй да сяўбы.

Брыгады абавязаліся штодзённа асьвятляць ход выкананьня ўзятых абавязкаў ударнікамі ў насьценным, раённым і цэнтральным друку.

Брыгады выклікалі на сацспаборніцтва па падрыхтоўцы да Ўсебеларускага зьезду ударнікаў-калгасьнікаў перадавыя калгасы, імя Сталіна, Заслаўскага раёну, калгас імя Сталіна, Дзяржынскага раёну і саўгас «Беларусь».

Бікашоў.

МАЛ. АЛЕЙНІКАВА.

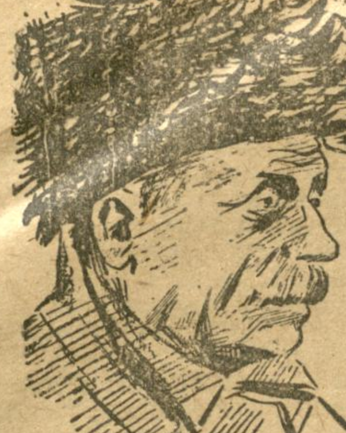

Тав. Мусьлівец Е. А. дэлегат на Усебеларускі зьезд калгасьнікаў-ударнікаў ад калгасу імя Крупскай (Гатаўскі с-с), першы ўступіў у калгас.

Кулацкая „галерэя“

ЗАСЛАЎЕ. Ціха, незаметна тварылі свае шкодніцкія справы, паступова, крок за крокам, разлажылі калгас і давялі яго да катастрафічнага становішча кулакі і іх агенты.

Хто яны, гэтыя героі?

Бадзень Настася з в. Пігасава. Гаспадар яе быў паліцэйскі, кулак, сама яна эксплёатавала наймовую працу. І толькі зараз яе выгналі з калгасу. Дзяніскевіч Хвіліна з в. Гайшча. Гаспадар—былы гарадавы. Сама кулачка, зацятая контррэвалюцыянэрка, увесь час знаходзіла прытулак у калгасе і злосна агітавала калгасьніц супроць савецкай улады, супроць калгасаў. Пыклін Сьцяпаніда—кулачка. гаспадар даўно высланы. Попка—брыгадзір, займаўся уціраньнем вачэй, даваў няправільныя зьвесткі аб сяўбе, атрымліваў у 3-4 разы больш насеньня і забіраў яго сабе.

Гэтая яркая галерэя шкоднікаў калгасу «Чырвоны пагранічнік» далёка няпоўная. Іх выкрылі нядаўна, але ворагі поўнасьцю ня выкрыты, іх яшчэ шмат ёсьць у калгасе.

Дзякуючы такім «калгасьнікам», у калгасе поўны правал у падрыхтоўцы да сяўбы, у калгасе пануюць шкодніцкія адносіны да жывой цягавай сілы. З 139 коняй—55 прышло ў нягоднасьць. Па брыгадзе № 4 з 14 коняй—12 хворых, зусім непрыгодных для працы. Цікава адзначыць, што адзін з галоўных вінаватых у гэтым, конюх Бурачэўскі, выйшаў зусім чыстым з вады, нават ня быў пакараны судом.

Засыпка насенных і страхавых фондаў выканана па збожжу—на 72,5 пр., па бабовых—на 32,5 проц., па бульбе—на 65 проц., па тэхнічных культурах—на 13,9 проц.

У вельмі дрэнным стане знаходзіцца рамонт сельска-гаспадарчага інвэнтару. Рамонт цягнецца без канца і няма ніводнай здаровай машыны. Хамуты, збруя валяюцца без догляду.

Аб чым гавораць усе гэтыя факты?—Зусім адсутнічала клясавая пільнасьць як з боку былога старшыні калгасу Фісько, так і з боку партыйнай ячэйкі, якая не займалася арганізацыйна-гаспадарчым умацаваньнем калгасу. Сакратар партячэйкі тав. Лазарчук ня толькі не выявіў усе гэтыя злачынствы, ня толькі не рэагаваў на шкодніцтва засеўшага ў калгасе кулацкага гнязда, але сваімі дзеяньнямі імкнуўся замазваць шкоднікаў.

А што сабой уяўляе Лазарчук? Сам ён жыве на кватэры кулака Стасулевіча, выкінутага з калгасу. Гэты Лазарчук працягваў у члены КП(б)Б сваіх сабутыльнікаў. Прамова тав. Сталіна аб рабоце на вёсцы нават ня была прапрацавана. Лазарчук лічыць гэта «лішнім».

Не аказала дапамогі і Заслаўская МТС, якая да сёнешняга дня нават не заключыла з калгасам умовы.

Раённыя арганізацыі павінны ўзяць пад свой неаслабны кантроль калгас «Чырвоны пагранічнік», павінны зараз-жа разам з калгасным актывам, разам з сумленнымі, адданымі калгаснай справе ачысьціць «Чырвоны пагранічнік» ад клясава-варожых элемэнтаў. Толькі што назначанаму новаму старшыні калгасу тав. Арнатовічу павінна быць аказана ўсямерная дапамога.

Л. Манін.

Рабочы дзень Вяліка-Сьліўскага сельсавету

(Ад нашага спэцкора)

У канцылярыі ціхая бесклапотнасьць. Старшыня сельсавету Корзун самазадаволена падкідае палена за паленам у печ. Нарэшце, разагнуўшы сьпіну, прамовіў:

— Сёньня прэзыдыум сельсавету. Карзюк, пішы паведамленьні. Пытаньне адно—гатоўнасьць калгасу да сяўбы.

Сакратар сельсавету Карзюк не сьпяшаючыся садзіцца пісаць паведамленьні. Скрыпіць бястурботна пяро.

На працягу дня у сельсавеце перавярнуўся не адзін дзесятак калгасьнікаў; былі настаўнікі, вучні і старшыня калгасу «Чырвоны волат» **Самусэвіч Міхась**.

— Прыдзі, братка, сёньня на прэзыдыум—абзываецца старшыня.

Самусэвіч яшчэ раз праходзіць уздоўж сельсавецкага будынку і моўчкі выходзіць на двор.

Памяшканьне сельсавету пачынае пусьцець.

— Ты ведаеш, што заўтра, 5 сакавіка, а 12 гадзіне дня адбудзецца зьлёт жанчын-ударніц сельскага савету—пытае Корзун у члена прэзыдыуму Самусэвіча Ільлі.

— Ня ведаю,—адказвае Самусэвіч.

— Дык ты пашлі там каго небудзь, хай прыйдзе.

Сакавіцкі вечар ахутвае памяшканьне сельсавету, але зьмен няма. Вечар прайшоў, як і дзень.

Ня турбуюцца—«от, зробім, падрыхтуемся». Няма пачуцьця адказнасьці. Няма дысцыпліны і жаданьня па-сапраўднаму працаваць. Людзі забываюць, што яны павінны быць перадавікамі, ініцыятарамі.

З 7 і да 10 гадзін вечару блішчэў агонь у сельсавеце, гарэла газа, але на прэзыдыум ніхто ня прышоў. Капусьцін і Зяневіч (настаўнікі) лічылі, за лепшае займацца асабістымі справамі, чым пытаньнямі падрыхтоўкі да вясны. Яны кончылі заняткі і зматаліся ў горад за 11 кілёмэтраў ад сельсавету, хоць і ведалі, што ў памяшканьні сельсавету ў гэты час зьбіраецца пашыраны прэзыдыум.

Озер і Палеева таксама (настаўнікі), карыстаючыся тым, што ў школе выхадны, пайшлі ў вёску на гулянку. Для іх пытаньні павышэньня ўраджайнасьці, падрыхтоўкі сельска-гаспадарчага інвэнтару ў калгасе—«дробязныя» справы. Ня прышоў на прэзыдыум ніводзін старшыня калгасу, ня прышоў і сам Самусэвіч Міхась, які, ня ўкрыўду яму, ведаў, што сёньня прэзыдыум. Не зьявіліся на прэзыдыум 8 членаў сельскага савету. З партячэйкі прышло толькі 2, але і яны шкадавалі, што прышлі.

Вось адносіны сельскага савету, партячэйкі, настаўнікаў да актуальных задач сёнешняга дня. Апартуністычнае заспакаеньне мае свой пэўны шкодны адбітак галоўным чынам у кіраўніцтве калгасамі. На тэрыторыі сельсавету ёсьць 4 калгасы, і ні адзін з іх як сьлед да сяўбы не падрыхтаваўся. Шмат разважаньняў, шмат работы на паперы, і недапушчальна мала канкрэтнасьці работы на справе. Узяць пытаньне аб засыпцы насенных і страхавых фондаў.

Калгасу «Будаўнік» патрэбна яшчэ засыпаць 27 цнт. насеннага аўса, калгасу «Чырвоны волат»—7 цнт. аўса. У апошнім яшчэ не дасыпана 2 цнт. лёнанасеньня і каля 2 цнт. страхавога фонду. Небясьпека ў засыпцы лёнасеньня адчуваецца і ў калгасе «Чырвоны працаўнік».

— Чаму не засыпана? Чаму адстаеце?—На гэтыя пытаньні, пачынаючы ад старшыні сельсавету і канчаючы старшынёй калгасу, ў адзін голас заяўляюць:

— Лёну няма, лён ня ўрадзіў. Мала сеялі.

Насеньне ёсьць, але людзі не патурбаваліся яго дастаць, не праявілі ініцыятывы. У калгасе «Чырвоны працаўнік» ёсьць лішкі аўса ў 7 цнт. у калгасе «Будаўнік» лішкі жыта 20 цнт. і г. д. Хіба-ж нельга было зрабіць абмен? Можна. Але людзі ня хочуць займацца гэтай справай, лічаць дробязьзю. Сярод калгасьнікаў, а таксама і старшынь пануюць спажывецка-рвацкія настроі «аддаць лішкі, а калі ня хопіць сабе?» Ім, бачыце, пляваць, што ня будзе засеяна калгаснае поле, ня будзе выканан плян сяўбы.

Што зроблена і робіцца сельсаветам, каб разьбіць кулацкі сабатаж у засыпцы насеньня, каб зрабіць абмен і засыпаць насенфонд у тэрмін, як зрабілі ўжо рад калгасаў Слуцкага раёну?

— Мы,—гаворыць старшыня сельсавету,—заслухоўвалі справаздачы старшынь калгасаў: «Чырвоны волат», «Будаўнік». Мы гаварылі ім, што трэба падрыхтоўку вясьці лепш, трэба зрабіць абмен. Я і сёньня нават ім гаварыў.

Кіраўнікі калгасу «Чырвоны працаўнік», праводзячы кулацкую лінію, згноілі лён. «Нам тэхкультур ня трэба, ня выгадны яны нам»—немым голасам крычаў старшыня калгасу **Радзюкевіч** і палявод **Мурашкевіч Алесь**. Сваю злачыннасьць кіраўнікі тлумачаць «аб'ектыўнасьцю», сваяасаблівымі «ўмовамі» калгасу.

— Мы ўсю сілу пераключылі на копку бульбы і таму лёну не маглі ўдзяліць патрэбнай увагі.

Лён згноілі, а Самусэвіч і Рудакоўскі пачалі красьці каноплі.

Што зроблена сельсаветам, што зроблена партячэйкай, каб выкарчаваць кулацкую «палітыку» ў калгасе, каб забясьпечыць насеньне да веснавой сяўбы?.. Нічога.

Радзюкевічаў, Мурашкевічаў нібыта засудзілі. Але яны, яшчэ і зараз астаюцца кіраўнікамі калгасу і сваёю шкоднай работай зрываюць пасьпяховую падрыхтоўку да сяўбы. Больш таго, ім нават яшчэ шмат хто спачувае.

Ну, крышку вінаваты, але-ж мы ня гулялі,—гаворыць **Самусэвіч**, якому таксама дужа надаела праца—«усё рабі ды рабі».

Прамова тав. **Сталіна** на ўсесаюзным зьезьдзе ударнікаў-калгасьнікаў, зварот да шырокіх мас калгасьнікаў даведзена фармальна. У выніку ўсяго гэтага пануе настрой, што калі я ў калгасе, дык можна, альбо трэба працаваць менш, чым на сваёй аднаасобнай гаспадарцы. Сельскі савет і партячэйка палец аб палец ня ўдарылі, каб выкараніць гэтыя кулацкія настроі, каб веснавую сяўбу сустрэць у баявой гатоўнасьці.

Падрыхтоўцы і догляду жывой цягавай сілы партыя надала выключна важнае значэньне. **«Цяпер сьляпыя і тыя як быццам павінны бачыць, што ў сельскай гаспадарцы нават тады, калі калгасы нашы будуць мэханізаваны на ўсе 100 проц., без каня ўсяроўна абыйсьціся нельга. Узяць, скажам, вясну. Тут кожны дзень, кожная гадзіна для нас дарогі. Яшчэ зямля чуць пачала раставаць, калгасьнікі павінны ўжо выяжджаць ў поле, бо трактар у гэту пару, асабліва калёсны, будзе ў полі больш буксаваць, чым працаваць. Тут толькі з канём можна управіцца».**

А запытайцеся у старшыні сельсавету, у якім стане знаходзяцца коні ў калгасах, і ён вам адкажа:

— Так, нішто сабе.

Але вось заходзім у канюшню калгасу **«Красін»**, там гэта «нішто сабе» востра кідаецца ў вочы безгаспадарнасьцю, злачыннасьцю. З канюхоў на канюшні нікога няма, коні павылазілі з сваіх перагародак, грызуцца, б'юцца. Сена, якое назначана для корму, ляжыць ў канюшні без усякае агароджы, коні перамешваюць яго з гноем і псуюць. Сенам выслана ўся канюшня.

— Бачыце, я дужа быў заняты па чыстцы калгасаў, а так я амаль кожны дзень наведваў канюшню,—тлумачыць безгаспадарнасьць, разбазарваньне кармоў Корзун.

Ён, бачыце, калі наведваў канюшню дык усё было ў «парадку», а пакінуў, зноў непарадкі. А што тут трэ' было зрабіць—ці вартаваць канюшні па сваім сельсавеце, ці завастрыць гэтую безгаспадарнасьць перад усёй масай калгасьнікаў, перад усёй грамадзкасьцю сельсавету, а перад старшынёй калгасу ў асаблівасьці?

Ня лепш стаіць справа і з угнаеньнем. Калгасу **«Чырвоны працаўнік»** дано заданьне—затарфаваць адзін га зямлі, вывезьці гною 3600 вазоў. Што-ж зроблена?

— Заданьне дано, але яшчэ нічога ня зроблена,—уносіць «яснасьць» старшыня сельсавету.

Па калгасу «Красін» трэба вывезьці 2300 вазоў гною, вывезена каля 700 вазоў.

Як размаўляе старшыня сельсавету, так робіць і старшыня калгасу Чыж:

— Што нам, яшчэ пасьпеем вывязем; вунь зіма на дварэ...

Так супакойваюць самі сябе ў Вяліка-Слуцкім сельсавеце.

— **Адносна аднаасобнага сэктару:** Тут таксама ўсё добра — страхавы фонд ссыпаны, на насенны фонд трэба будзе ўзяць расьпіску ад кожнага аднаасобніка,—запэўнівае Корзун.

На справе-ж зусім іншае. Страхавы фонд па раду ўчасткаў яшчэ ня зьбіраўся, а сабраны, валяецца па каапэрацыйных крамах; у сельсавеце-ж спакойна размаўляюць:

— Я думаю—добры сьвірань у Ігната

— Не, лепш паглядзеце ў Гаўрылы.

І як факт—26,5 цэнт. збожжа няма дзе ссыпаць. Сельсавет да гэтага часу не паклапаціўся знайсьці добрага памяшканьня. Пра ачыстку насеньня ў аднаасобным сэктары, рамонт сельска-гаспадарчага інвэнтару няма і гутаркі. Няма тут і ніякага ўліку.

— Цяжка ўлічыць, дзе і што аднаасобнікі робяць, як і што яны рыхтуюць—тлумачыць Корзун.

Па Вяліка-Сьліўскім сельсавеце налічваецца членаў сельсавету 18-19 чалавек. Здавалася, што іх месца павінна быць у першых радох барацьбітоў за бальшавіцкую падрыхтоўку да вясны, за ачыстку калгасаў ад кулацкіх элемэнтаў, ад жулікаў і лодыраў. Якжа члены сельсавету мабілізаваны? Ці мае кожны з іх канкрэтнае заданьне ад сельскага савету, і ці робіцца праверка выкананьня?

Ёсьць члены як **Тагіль Піліп, Качур Мікалай**, якія ўхіляюцца ад работы, не паказваюць вачэй у сельсавет. Аб сымулянтах, лодырах у сельсавеце пытаньні ніколі, ня ставілася, і нічога канкрэтнага ў падрыхтоўцы да веснавой сяўбе членам сельсавету не даручалася. Член сельсавету **Самусэвіч Зося М.** у калгасе лічыцца ўдарніцай, атрымлівае прэміі. Гэта, безумоўна, добра, да гэтага патрэбна імкнуцца. Але, як член сельсавету, яна нічога канкрэтнага ня робіць.

А «каму якая карысьць ад таго, што ты ўдарнік, добрасумленны калгасьнік, працуеш добра, калі вакол цябе некалькі лодыраў, зладзеяў тваю работу і ўвесь калгас на вецер пускаюць». Вось гэтыя каштоўныя словы ударнікаў-калгасьнікаў Усесаюзнага зьезду не ўлічаны. Гэта трэба ўлічыць і старшыням с-саветаў і ўсім ўдарнікам.

Трэба помніць, што **«кожны добрасумленны калгасьнік, кожны ўдарнік павінен адказваць ня толькі за сябе аднаго, а па крайняй меры за дзесятак сваіх суседзяй, таварышоў па рабоце. Толькі тады, калі ён, сумленна працуючы, сам даб'ецца таго, што вакол яго другія дзесяць будуць так сама сумленна працаваць, толькі тады, калі ён бязьлітасна будзе выкрываць шкоднікаў, кулакоў, жулікаў, зладзеяў, злосных прагульшчыкаў і здолее ўзьняць супроць іх другіх сумленных калгасьнікаў, а ня будзе маўчаць, ня будзе глядзець на ўсе бясчынствы скрозь пальцы,—толькі тады ён будзе мець права насіць пачэсную назву ўдарніка, толькі тады даб'ецца ён посьпеху, толькі тады не прападзе марна работа ўдарніка».** (З адозвы Усесаюзнага зьезду калгасьнікаў-ударнікаў).

Роля сельскага савету, роля партячэйкі была і будзе выключнай ў кіраўніцтве сацыялістычным сэктарам на вёсцы, у арганізацыі і мабілізацыі актыўнасьці калгасных мас на тое, каб нашы калгасы сталі бальшавіцкімі калгасамі.

Ал. Палявы

Заграніцай

Зьверствы нацыянал-сацыялістаў у Германіі

Катаваньне камуністаў у фашысцкіх засьценках

Ломяць пальцы, праганяюць „праз строй“

ВЕНА. Паводле паведамленьня «Базэлер Форвэрст», член сацыял-дэмакратычнай партыі пастар Гербэрт апублікаваў у журнале «Ауфбаў» пісьмо з Бэрліна, у якім гаворыцца:

«У нацыянал-сацыялісцкіх казармах Бэрліна **штурмавікі ломяць камуністам пальцы**, намагаючыся выпытаць адрасы. **У казармах на Хэйдэманштрасэ валяюцца да паўсьмерці замучаныя 165 камуністаў. Палавіна сьцяны і столь заліты крывёю.**

Штурмавікі ўварваліся ў кватэру вядомага доктара **Ашэра**. Ён і яго жонка былі па-зьверску зьбіты. У выніку чаго Ашэр памёр, а яго жонка цяжка хворая».

⁂

ЛЁНДАН. 16-III. Жэнэўскі карэспандэнт «Манчэстэр Гардыян» перадае вынятькі з пісьма, атрыманага з Бэрліна адным жэнэўскім жыхаром. У пісьме паведамляецца, што нацыянал-сацыялісты арыштоўваюць камуністаў у дамох і на вуліцах, возяць іх у свае казармы і там катуюць.

«У сваіх казармах,—гаворыцца ў пісьме,—нацыянал-сацыялісты зьбіваюць камуністаў, б'юць іх, ломяць ім пальцы з мэтай вырваць у іх прызнаньні і адрасы. У нацыянал-сацыялісцкіх казармах на Хэйдэманштрасэ, у адным пакоі ляжыць каля 150 камуністаў, якіх катавалі, пакуль яны ня страцілі сілы і прытомнасьці».

Далей пісьмо паведамляе, што **камуністаў разьдзявалі голымі і ганялі праз палачны строй, пакуль яны не звальваліся паўмёртвымі. У Шпандаў амаль усе камуністы арыштаваны, адведзены ў фашысцкія казармы, дзе іх катавалі.** «Адна камуністка расказала, што яна была ўзята з ложку, прывезена ноччу ў казарму, зьбіта бізунамі і кінута ў падвал. Калі да яе вярнулася прытомнасьць, яна заўважыла, што акружана стогнучымі або паміраючымі людзьмі. Некаторых пускаюць на свабоду пасьля катаваньня, але другія ніколі больш ня ўбачаць сьвету».

Камэнтуючы пісьмо, карэспандэнт «Манчэстэр Гардыян» піша: **«Усе зьвесткі, якія прыходзяць з Германіі, гавораць аб тым, што там тэрор, падобнага якому ня было ў Эўропе на памяці сучасьнікаў».**

⁂

ЛЁНДАН. 13-III Бэрлінскі карэспандэнт Нью-Ёркскай яўрэйскай газэты «Хару Орд» — Лішынскі арыштаваны.

Паводле паведамленьня Мюнхэнскага карэспандэнта «Экочэндж Тэлеграф», 20 узброеных нацыянал-сацыялістаў, апранутых у форму, працілі па адной з галоўных гандлёвых вуліц Мюнхена вакол босага і на-поўголага чалавека, з выгляду яўрэя. Яго рукі былі зьвязаны за сьпіной. На сьпіне была ўмацавана дошка з надпісам: «Я ніколі ня буду больш скардзіцца на паліцыю».

11 тысяч арыштаваных рэвалюцыянэраў

БЭРЛІН. 16-III. Як паведамляе тэлеграфнае агенцтва «Гунаг», усяго ў ГЕРМАНІІ АРЫШТАВАНА 11.000 РЭВАЛЮЦЫЙНЫХ РАБОЧЫХ І РАБОТНІКАЎ РАЗУМОВАЙ ПРАЦЫ.

15 сакавіка ў МАЙНЕ, як паведамляе агенцтва «Вольф», у сувязі з тым, што КАМУНІСТЫЧНАЯ ПАРТЫЯ ЗА АПОШНІЯ ДНІ ЗНОЎ РАЗГАРНУЛА АКТЫЎНУЮ ДЗЕЙНАСЬЦЬ, арыштавана 22 камуністы. Апрача таго, арыштавана 17 членаў кампартыі па падазрэньні ў раскраданьні выбуховых матарыялаў. У Нэйтрэліцы арыштаваны член Мэкленбурскага ляндтагу камуніст ВАРНКЕ. Па распараджэньню мясцовага міністэрства ўнутраных спраў зроблены вобыскі ў мясцовых арганізацыях і газэтах с-д. партыі. Адначасова прадаўжаецца канфіскацыя газэт. Зроблены павальныя вобыскі ў каленіях беспрацоўных. У часе вобыскаў праводзіліся арышты.

У ВОЛЬКЕНГЭЙМЕ каля Брэслаўя арыштавана 11 камуністаў. Саксонскі ўрадавы камісар выдаў загад аб забароне перавыбараў фабзаўкомаў у Саксоніі. Апрача таго, членам фабзаўкомаў і прафсаюзным упаўнаважаным, якія належаць да кампартыі, забаронена выконваць свае функцыі.

Камуністы ня будуць дапушчаны ў парлямант

БЭРЛІН. 16-III. Цэнтральны орган нацыянал-сацыялісцкай партыі «Фэлькішэр Бэобахтэр» паведамляе з праўдзівых крыніц, што камдэпутаты ня будуць дапушчаны ні ў рэйхстаг, ні ў ляндтаг. Газэта падкрэсьлівае, што пасьля ануляваньня камуністычных мандатаў, нацыянал-сацыялісты будуць мець большасьць у рэйхстазе і ляндтаве.

Шахта „Клемонтув“ захоплена гарнякамі

ВАРШАВА. 15-III. З САСНОЎЦУ ПАВЕДАМЛЯЕЦЦА АБ ЗАНЯЦЬЦІ ГАРНЯКАМІ ШАХТЫ «КЛЕМОНТУВ». У ЗНАК ПРАТЭСТУ СУПРОЦЬ НАМЕРУ ДЫРЭКЦЫІ СПЫНІЦЬ РАБОТЫ І ЗАТАПІЦЬ ШАХТЫ, ГАРНЯКІ АБ'ЯВІЛІ, ШТО ЯНЫ БУДУЦЬ АСТАВАЦЦА ПАД ЗЯМЛЁЙ, НЕ ПРАВОДЗЯЧЫ НІЯКІХ РАБОТ, ПАКУЛЬ АДМІНІСТРАЦЫЯ НЕ АДМОВІЦЦА АД ЗАКРЫЦЬЦЯ ПРАДПРЫЕМСТВА. Адчайная барацьба гарнякоў, якія рашылі баставаць пад зямлёй, выклікае моцнае ўзбуджэньне сярод насельніцтва Сасноўцу.

Паліцыя зьбіла савецкага грамадзяніна

БЭРЛІН. 16-III. Учора ў часе вобыску ў калёніі работнікаў мастацтва быў арыштаваны САВЕЦКІ СТУДЭНТ тэхнік ЛУР'Е. Ён быў арыштаваны на вуліцы пры выхадзе з дому. Ня гледзячы на тое, што Лур'е прад'явіў савецкія дакументы, яго пасадзілі ў паліцэйскі аўтамабіль. Лур'е білі кулакамі і гумовымі дубінкамі, прычым у часе зьбіваньня паліцэйскія лаялі яго, «забойцай», «праклятым савецкім камісарам», праклінaлі пяцігодку і г. д. Да першай гадзіны дня Лур'е прасядзеў у аўтамабілі, прычым паліцэйскі, які яго пільнаваў, зьдзекуючыся расказаў яму аб катаваньнях, якія яго чакаюць і аб тым, што ён будзе расстрэлены.

Перад тым як Лур'е павялі з калёніі, яго прабавалі заставіць пець рускія песьні і падымаць руку ў знак фашысцкага прывітаньня. У двары паліцэй-прэзыдыуму Лур'е ізноў зьбілі гумовымі дубінкамі, затым яго пасадзілі пад арышт і пасьля дапросу ў 10 гадзін 30 мін. увечары адпусьцілі.

Ня гледзячы на неадназовае патрабаваньне Лур'е паведаміць аб яго арышце паўпрэдства СССР, яму ў гэтым адмовілі.

Новая правакацыя

БЭРЛІН. 16-III. Паводле паведамленьняў друку, на паседжаньні габінэту быў заслухан даклад аб «падрыўной дзейнасьці камуністаў». Была высунута прапанова ўстанавіць пэўны тэрмін для звароту быццам ўкрадзеных камуністамі выбуховых матэрыялаў, бо з прапаўшых 3.000 цнт. выбуховага матэрыялу знойдзена толькі 200 цнт. У адносінах да вінаватых у кражы выбуховых матарыялаў прадугледжваюцца суровыя кары.

Далей у афіцыйным паведамленьні аб паседжаньні гаворыцца, што высунута прапанова скасаваць з 1 красавіка ўсе прэміі, якія выдаваліся прадпрыемствам за новапрынятых рабочых.

Тэрор у Аўстрыі

ВЕНА. 16-III. У Тырольскім горадзе ШВАЦ праведзены вобыскі ў памяшканьні мясцовай арганізацыі кампартыі. 33 камуністы арыштаваны. У ІНСБРУКУ і ЗАЛЬЦБУРЗЕ праведзены вобыскі на кватэрах кіраўнікоў сацыял-дэмакратаў, арганізацыі абароны «Шуцбунг», а таксама ў памяшканьні мясцовай арганізацыі сацыял-дэмакратычнай партыі.

Гасьцініца, якая была пад загадам сацыял-дэмакратаў, занята войскам. У ІНСБРУКУ ўсю ноч на вуліцах патрулявалі хэймвэрскія атрады ў поўным узброеньні.

КІНО ІНТЭРНАЦЫЯНАЛ
Каса ад 12 г. дню

Ад 13 сакавіка мастацкі фільм
ДАЧКА РАФКЭ

---

20 сакавіка а 7 гадз. увеч. ў памяшканьні клюбу харчавікоў
адбудзецца
АГУЛЬНЫ СХОД
усіх асьветнікаў г. Менску разам з навуковымі працаўнікамі па пытаньню:
Аб вылазках клясава-варожых элемэнтаў у культ-асьветных установах
Гарком саюзу працасьветы
Сэкцыя навуковых працаўнікоў

Рэчыцкае аддзяленьне дзяржбанку
ПРАДАЕ КРУХМАЛ
Засьпенскага крухмальнага заводу на суму 50.000 руб.
для пакрыцьця запазычанасьці дзяржбанку і зарплаты рабочым заводу.
За ўсімі спраўкамі, зьвязанымі з прадажай, зварачацца ў аддзял. дзяржбанку
Рэчыцкае аддзяленьне дзяржбанку.

Згодна пастановы СНК БССР ад 25-II 1933 г.,
Беларуская будаўнічая кантора пры Белжылсаюзе з аддзяленьнямі—
у Менску, Віцебску, Воршы, Барысаве, Магілеве, Бабруску, Гомелі, Мазыры, Рэчыцы
ЛІКВІДУЕЦЦА
Усе ўстановы, арганізацыі і прыватныя асобы, якія маюць прэтэнзіі да памянёнай канторы і яе аддзяленьняў, абавязаны ў двухтыднёвы тэрмін падаць заявы: па Менску цэнтральнай ліквідкамісіі, а па астатніх гарадох—у мясцовыя ліквідкамісіі пры Гаржылсаюзе.
Цэнтральная ліквідкамісія прымае заявы з 5-III па 20-III 1933 г. пры Белжылсаюзе, Інтэрнацыянальная, 12.
Ліквідком

Рэчыцкае аддзяленьне дзяржбанку
за пратэрміноўку плацяжоў па ссудах арцелі «Чырвоны Мэбельшчык» на 15000 руб.
ПРАДАЕ наступную мэблю:
1. Стульеў 15 дзюжынаў
2. Канап 25 штук
3. Камодаў 12 штук
4. Сталоў 3 штукі
Усе ўстановы і арганізацыі, якія хочуць купіць мэбель зьвяртаюцца ў Рэчыцкае аддзяленьне дзяржбанку да таварнага інспэктара тав.
КАПШАЯ.

---

19 сакавіка а 7 гадзіне ўвечары
ў памяшканьні Менгарсавету (Вялікая заля)
адбудзецца
ПЛЕНУМ
гандлёва-каапэрацыйнай сэкцыі гарсавету разам з каапактывам МГРК
Аргмасавы аддзел Менгарсавету.

АБ'ЯВА АБ РЭГІСТРАЦЫІ
Народным Камісарыятам Фінансаў БССР
4 сакавіка 1933 г.
на падставе арт. 2-4 Палаж. аб дзяржаўнай рэгістрацыі ад 9-II 1931 г. (З ор Зак. і Загадаў Ураду СССР № 8, паст. 99),
ЗАРЭГІСТРАВАНЫ
ў рэестры юрыдычных асоб пад № 135 (сто трыццаць пятым)
Менскі Міжраённы тэкстыльна-швэйны Прамысловы Саюз
„МЕНТЭКСТЫЛЬШВЭЙПРАМСАЮЗ“
Саюз зб'ядноўвае тэкстыльшвэйпрамарцелі, праўленьні якіх знаходзяцца ў наступных раёнах: Менскім, Заслаўскім, Дзяржынскім, Вузьдзенскім, Смалявіцкім, Лагойскім, Пухавіцкім, Чэрвеньскім, Барысаўскім, Бярэзінскім, Крупскім, Бягомльскім, Капыльскім і Плешчаніцкім.
Саюз уваходзіць у сыстэму Белкаапрамсавету.
Месцазнаходжаньня саюзу—г. Менск, Пляц Волі, № 4.
Разьліковы рахунак у Белканторы Дзяржбанку № 105-4206.
НАРКАМФІН БССР

БЕЛАРУСКІ ТЭХНІКУМ
па барацьбе са шкоднікамі і хваробамі ў сел. гаспадарцы
ПРАВОДЗІЦЬ ПРЫЁМ
на падрыхтоўчыя 5-месячныя курсы ў тэхнікум
Прымаюцца асобы з адукацыяй 6 груп, а для батракоў і беднякоў на базе 5 груп. Узрост—16—25 год, забясьпечанасьць стыпэндыяй 25—45 руб. у м-ц па пасьпяховасьці, інтэрнатам без пасьцельных прылад і агульна-студэнцкай сталоўкай за свой кошт.
Прадставіць наступныя дакуманты ў арыгіналах: заява, пасьведчаньне аб адукацыі, узросьце, соцстановішчы, здароўі і іншыя як для паступаючых у тэхнікумы, марак на 40 кап.
Заняткі пачнуцца 1 красавіка
Заявы з дакумантамі накіроўваць па адрасу—Віцебск, Пляц Волі 2, Белтэхнікум АБШ. Аб прыёме будзе паведамлена кожнаму
ДЫРЭКЦЫЯ

Выдавецтву „Савецкая Беларусь“
ПАТРАБУЕЦЦА
рахункавод-касір
З прапановамі зварочацца
штодзённа ад 9 да 4 гадз.

КОШТ АБ'ЯВЫ:
аб грамадзкім ганьбаваньні—10 р.
„ зьмене прозьвішча —10 „
„ скасаваньні шлюбу — 5 „

20-III, а 7-й гадз. увеч. у памяшканьні Гаркому
адбудзецца АГУЛЬНЫ СХОД
усіх тэхпрацаўнікоў членаў саюзу працасьветы
Яўка ўсіх тэхпрацаўнікоў абавязкова
ГАРКОМ

Народны Камісарыят Асьветы БССР і Беларускае Аб'яднаньне Культтавараў „БАКТ“
ПАПЯРЭДЖВАЮЦЬ
ўсе райана, школы, тэхнікумы і ВУЗ'ы што калі заяўкі на наглядныя дапаможнікі лябараторнага і палітэхнічнага абсталяваньня ня будуць прадастаўлены БАКТ'у да 25 сакавіка,
гэтыя арганізацыі будуць зьняты з плянавага забесьпячэньня
Адказнасьць за сваячасовае забесьпячэньне прадстаўленьня заявак ускладаецца пэрсанальна на заг. райана.
Заяўкі прадстаўляць па адрасу: Менск, Рэвалюцыйная, 26 „БАКТ“.
Наркамасьветы
БАКТ

КОШТ АБ'ЯВЫ
аб згубе
2 рублі

ШУКАЕЦЦА
Семён Клімаў Пяткевіч,
які паходзіць з хутару Дунай, Строчыцкага с-с Менскага раёну.
Просьба да ўсіх, хто ведае яго месцазнаходжаньне, паведаміць па вышэйпаказан. адрасу Тэклі Пяткевіч.

Згублена вэлёабавязацельства, выд. ашчадкасай на імя В. А. Пекарскага. Лічыць несапраўдным.

Згублена кандыдацкая картка КП(б)Б за № 32006 на імя У. А. Казіміравай. Лічыць несапраўднай.

ШУКАЕЦЦА
ЯНКА УЛАДЗ Кусянкоў;
прыметы: 17 год, хворы падучкаю, слабавумны.
Просьба да ўсіх, хто ведае яго месцазнаходжаньне паведаміць на адрасу: Рагачэўскі раён, сяло Лучын, Уладзімеру КУСЯНКОВУ.

ЗГУЛЕНЫ
Партбілет № 079574 выд. на імя Бодзянко В. І., квіт 202.
Вайсковы білет, выдавы Ленінградзкім райвайск. на імя Бодзянка В. І., кв. 203
Членскі білет саюзу будаўн., выд. на імя Бадзянка В. І., квіт 204
Вэлёсыпэдн. абавяз., выд. на імя Базянка В. І., квіт № 205.
Вайсковы білет, выдан Любаньскім РВК на імя Статкевіча, квіт 207.
Членскі білет саюзу швэйнікаў, выд. на імя Векасава С. Ф., квіт 207-а
Членскі білет саюзу скурнікаў, выд. на імя Менжанскай А. М., квіт № 208.
Вайсковы білет, выданы на імя Карагіна М. С., квіт 212.

Уп. Галоўлітбелу № А—252.
Адказны рэдактар—П. ШАСТАКОЎ
Друкарня імя Сталіна.